

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 3Tos/136/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6916000149
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 09. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mário Šulej
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2020:6916000149.2

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Mária Šuleja a sudcov JUDr. Adriány Považanovej a Mgr. Jána Bednára, v trestnej veci odsúdeného A. S. za prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Tr. zák., na neverejnom zasadnutí dňa 30. septembra 2020, o sťažnosti odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu Rimavská Sobota zo dňa 09.06.2020, sp. zn. 0T/41/2016, takto

rozhodol:

Podľa § 194 ods. 1 Tr. por. napadnuté uznesenie okresného súdu zrušuje.

odôvodnenie:

Uznesením zo dňa 09.06.2020, sp. zn. 0T/41/2016 samosudca Okresného súdu Rimavská Sobota podľa § 50 ods. 4 Tr. zák. vyslovil, že ods. A. S., nar. XX.XX.XXXX, sa neosvedčil v skúšobnej dobe podmiennečného odsúdenia, preto vykoná trest odňatia slobody vo výmere 1 rok, ktorý mu bol uložený trestným rozkazom Okresného súdu Rimavská Sobota zo dňa 16.07.2016, sp. zn. 0T/41/2016. Podľa § 50 ods. 8 Tr. zák. s použitím § 48 ods. 1, 2 písm. b) Tr. zák. ho na výkon tohto trestu zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Proti tomuto uzneseniu podal odsúdený prostredníctvom svojho obhajcu priamo do zápisnice o verejnom zasadnutí zo dňa 09.06.2020 sťažnosť, ktorú prostredníctvom neho, ako aj svojej ďalšej splnomocnenej obhajkyne, písomne zdôvodnil podaniami doručeným okresnému súdu dňa 20.08.2020 a 02.09.2020. Uviedol, že napadnuté rozhodnutie považuje za nesprávne. Je síce pravdou, že sa počas určenej skúšobnej doby dopustil inej trestnej činnosti, avšak okresný súd vo veci nerozhodol v zákonnej lehote. V tomto smere poukázal na to, že skúšobná doba mu trvala od 17.07.2016 do 17.07.2018, teda súd mal právoplatne rozhodnúť do 17.07.2020. Keďže sa tak nestalo, mal rozhodnúť, že sa v skúšobnej dobe podmiennečného odsúdenia osvedčil.

Súd pritom mohol rozhodnúť už počas skúšobnej doby, pretože trestná vec Okresného súdu Lučenec sp. zn. 22T/2/2017, ktorá zakladá dôvod na premenu podmiennečného trestu, bola právoplatne skončená pred jej uplynutím. Do úvahy u neho prichádza uplatnenie ust. § 50 ods. 4 písm. b) Tr. zák., a to primerané predĺženie skúšobnej doby, keďže sú na to splnené všetky formálne podmienky.

Poukázal tiež na to, že sa zamestnal, stará sa o rodinu a žije riadny život. Z uvedených dôvodov navrhol, aby krajský súd napadnuté uznesenie zrušil a sám rozhodol, že sa v skúšobnej dobe podmiennečného odsúdenia osvedčil.

Podľa § 192 ods. 1/ Tr. por. pri rozhodovaní o sťažnosti preskúma nadriadený orgán správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť a konanie predchádzajúce týmto výrokom napadnutého uznesenia. Po postupe v zmysle tohto ustanovenia krajský súd dospel k záveru, že sťažnosť odsúdeného bola podaná dôvodne, aj keď z iných dôvodov.

Podľa § 50 ods. 4 Tr. zák. veta prvá ak odsúdený viedol v skúšobnej dobe riadny život a riadne vykonal iné uložené sankcie a plnil uložené obmedzenia a povinnosti, súd vysloví, že sa osvedčil; inak nariadi nepodmienečný trest odňatia slobody, a to prípadne už v priebehu skúšobnej doby.

Podľa § 50 ods. 5 Tr. zák., ak súd do roka od uplynutia skúšobnej doby neurobil rozhodnutie podľa odseku 4 bez toho, že by odsúdený mal na tom vinu, má sa za to, že sa odsúdený osvedčil.

Podľa § 50 ods. 6 Tr. zák., rovnako sa má za to, že sa odsúdený osvedčil, ak súd do dvoch rokov od uplynutia skúšobnej doby neurobil rozhodnutie podľa odseku 4 <. bez toho, že by odsúdený mal na tom vinu v prípade, ak sa proti odsúdenému vedie v tejto lehote trestné stíhanie pre iný trestný čin spáchaný v skúšobnej dobe.

Krajský súd zo spisového materiálu zistil, že trestným rozkazom Okresného súdu Rimavská Sobota zo dňa 16.07.2016, sp. zn. OT/41/2016 bol odsúdený uznaný vinným z prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Tr. zák., za čo mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 1 rok, výkon ktorého mu bol podmienene odložený na skúšobnú dobu v trvaní 2 roky. Zároveň mu bol uložený trest zákazu činnosti vedenia motorových vozidiel vo výmere 4 roky. Uvedený trestný rozkaz nadobudol právoplatnosť dňa 16.07.2016, odsúdenému preto plynula skúšobná doba podmieneného odsúdenia od 17.07.2016 do 16.07.2018.

Následne bol trestným rozkazom Okresného súdu Rimavská Sobota zo dňa 15.08.2016, sp. zn. OT/54/2016, právoplatným dňa 02.09.2016, uznaný vinným z prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Tr. zák., ktorého sa dopustil dňa 14.08.2016, teda práve počas plynutia vyššie uvedenej skúšobnej doby. Za uvedenú trestnú činnosť mu bol uložený nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov so zaradením na výkon trestu do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Ďalej rozsudkom Okresného súdu Lučenec zo dňa 01.03.2018, sp. zn. 22T/2/2017, právoplatným dňa 01.03.2018 bol uznaný vinným z pokračovacieho zločinu krádeže podľa § 212 ods. 1, 3 písm. b), ods. 4 písm. b) Tr. zák. a iné, ktorej trestnej činnosti sa dopustil okrem iného v dňoch 22.07.2016 a 04.08.2016, teda tiež počas skúšobnej doby podmieneného odsúdenia. Za uvedenú trestnú činnosť mu bol uložený úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 3 roky, na výkon ktorého bol zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Vzhľadom na vyššie uvedené je nepochybné, že odsúdený počas skúšobnej doby podmieneného odsúdenia nevedol riadny život, keďže sa počas jej plynutia opakovane dopustil úmyselnej trestnej činnosti, za ktorú bol právoplatne odsúdený k nepodmienečným trestom odňatia slobody. Jednoznačne ide o také skutočnosti, ktoré u neho odôvodňovali rozhodnutie o neosvedčení sa v zmysle § 50 ods. 4 Tr. zák. a následne o nariadení výkonu uloženého trestu odňatia slobody.

Keďže odsúdenému uplynula určená skúšobná doba dňa 16.07.2018, a okresný súd vo veci rozhodol prvýkrát uznesením dňa 07.11.2019, dá sa dôvodne predpokladať, že mal za to, že na rozhodnutie osvedčení, resp. neosvedčení mu plynie dvojročná lehota v zmysle § 50 ods. 6 Tr. zák. S uvedeným postupom sa krajský súd nestotožnil. Proti odsúdenému síce počas skúšobnej doby boli vedené trestné stíhania za iné trestné činy, z predloženého spisového materiálu je však zrejmé, že obe boli právoplatne skončené ešte pred jej uplynutím, a to vyššie uvedenými odsudzujúcimi rozhodnutiami.

Okresnému súdu teda už počas plynutia skúšobnej doby, a to po dobu viac ako 4 mesiacov od jeho posledného právoplatného odsúdenia, nič nebránilo v tom, aby urobil tzv. negatívne rozhodnutie, a to, že sa odsúdený v skúšobnej dobe neosvedčil a zároveň mu nariadil výkon uloženého trestu odňatia slobody. Následne mal možnosť takéto rozhodnutie, prípadne aj pozitívne rozhodnutie, t.j. o osvedčení sa odsúdeného v skúšobnej dobe, urobiť počas doby jedného roka, t.j. do 16.07.2019 vrátane. Z uvedeného dôvodu by bolo nelogické a jednoznačne v neprospech odsúdeného, aby mal súd na rozhodnutie až dvojročnú lehotu, keďže v tomto prípade mu nebránila žiadna prekážka, aby rozhodol, či už pozitívne alebo negatívne, v priebehu jednoročnej lehoty, ktorá je za takéhoto stavu z časového hľadiska nepochybne primeranou lehotou. V danom prípade tak nebolo namieste aplikovať ust. § 50 ods. 6 Tr. zák. Podľa názoru krajského súdu týmto ustanovením bol predĺžený časový priestor o dobu jedného roka oproti ust. § 50 ods. 5 Tr. zák., aby prvostupňový súd mohol rozhodnúť v zmysle § 50 ods. 4, prvá veta Tr. zák. v takých prípadoch, keď sa proti odsúdenému v skúšobnej dobe viedlo trestné stíhanie pre iný trestný čin a v tomto trestnom stíhaní sa pokračovalo aj po uplynutí skúšobnej doby.

Taktiež z gramatického výkladu ustanovenia § 50 ods. 6 Tr. zák. vyplýva, že nebol použitý pojem v minulom čase, t.j. že postačuje možnosť, aby sa počas skúšobnej doby proti odsúdenému „viedlo“ trestné stíhanie pre iný trestný čin, teda že by sa tiež vzťahovalo na prípady, keď sa trestné stíhanie v skúšobnej dobe aj právoplatne skončilo, ale naopak použil pojem, že sa proti odsúdenému v skúšobnej dobe trestné stíhanie pre iný trestný čin „vedie“, z čoho možno vyvodiť, že nestačí, aby toto trestné stíhanie bolo vedené len v skúšobnej dobe, ale je potrebné, aby bolo vedené aj ďalej po jej skončení.

Zhrnúc uvedené, berúc do úvahy aj potrebu vytvoriť pre odsúdeného čo najskôr stav právnej istoty včasným rozhodnutím súdu, mal a mohol okresný súd rozhodnúť o osvedčení odsúdeného alebo jeho neosvedčení najneskôr v lehote jedného roka od uplynutia skúšobnej doby podmieneného odsúdenia, a keďže tak bez jeho zavinenia neurobil, ale rozhodol až dňa 09.06.2020, už dňom 17.07.2019 nastala zákonná fikcia v zmysle ust. § 50 ods. 5 Tr. zák., že sa odsúdený v skúšobnej dobe osvedčil. Z tohto dôvodu preto akékoľvek rozhodnutie súdu, či už o osvedčení sa odsúdeného v skúšobnej dobe alebo jeho neosvedčení sa a nariadení výkonu uloženého trestu odňatia slobody po uvedenom dátume, by bolo nadbytočné a v konečnom dôsledku v rozpore s Trestným zákonom.

Z uvedených dôvodov, keďže z povahy veci vyplývalo, že nebolo potrebné nové rozhodnutie, krajský súd o sťažnosti odsúdeného rozhodol podľa ust. § 194 ods. 1 Tr. por. tak, že napadnuté uznesenie zrušil.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu riadny opravný prostriedok nie je prípustný.